Jonge Westduitse officieren bezinnen zich op hun beroep

✱ ✱ ✱ Een groep van acht Hamburgse luitenants publiceerde in het gezaghebbende Westduitse militaire maandblad „Wehrkunde" van februari van dit jaar negen stellingen die in de Bundeswehr nogal wat stof deden opwaaien. De beweringen — elk voorzien van een „Begründung" — ondervinden kritiek, doch deels ook bijval.
Ze zijn interessant genoeg om er hier melding van te maken, te samen met een extract uit de belangrijkste commentaren. Ter voorkoming van misverstand: de luitenants rebelleren niet, hetgeen blijkt uit het feit, dat alle stellingen beginnen met de woorden „ik wil een officier van de Bundeswehr zijn". Hier volgen de (verkort weergegeven) stellingen.

Stelling 1. Ik behartig een zaak niet om wille van de zaak zelf (doch om het doel dat ik met die zaak voor ogen heb).

Stelling 2. Ik wil een functionele rol vervullen en geen officiersrol die op achterhaalde opvattingen is gebaseerd.

Stelling 3. Ik wijs traditie af die slechts reproduceert en voorbij gaat aan creativiteit.

Stelling 4. Ik wil mogen discussiëren over hetgeen door mijn superieuren wordt bepaald en ken mijn ondergeschikten te mijnen aanzien hetzelfde recht toe.

Stelling 5. Ik wil slechts loyaal zijn jegens mijn grondwettige opdracht, niet jegens personen en instanties.

Stelling 6. Ik wil dat elk vergrijp tegen een op onze grondwet steunende militaire verdediging wordt bestraft.

Stelling 7. Ik wil de vrede niet alleen behouden doch ook vorm geven.

Stelling 8. Ik maak aanspraak op een duidelijke scheiding tussen diensttijd en vrije tijd.

Stelling 9. Ik acht het opleggen van discipline noodzakelijk voor het opvoeden tot mondigheid waaruit zelfdiscipline voortkomt.

De Inspecteur-Generaal van de Bundeswehr reageerde onmiddellijk en gaf als zijn mening te kennen, dat hij de stellingen 5 en 7 aanvechtbaar achtte. Enkele actief dienende officieren kwamen met tegenstellingen, die niet beginnen met: „ik wil een officier zijn, die . . .", doch met: „ik ben een officier, die . . .". Door zo'n wijziging van uitgangspunt komen uiteraard anders gerichte stellingen uit de bus. Een gepensioneerd hoofdofficier heeft dezelfde bedenkingen als de Inspecteur-Generaal en voert ook praktische bezwaren aan tegen stelling 4. Hij erkent het recht op vrije meningsuiting, doch is van mening dat de heren van het leger een dolhuis willen maken. Hun jeugd en onervarenheid vindt bij onvoldoende excuus voor hun gevaarlijke opvattingen.

Voor wat betreft de vele andere commentaren moge worden volstaan met een samenvatting. De negenvoudige belijdenis „ik wil een officier zijn" wordt positief gewaardeerd, doch overigens zijn de critici over het algemeen van mening, dat de stellingen van arrogantie en ondoordachtheid getuigen. Stelling 1, 3 en, in mindere mate, 8 krijgen nogal wat steun; evenals stelling 9.

Deze laatste stelling is echter uiterst moeilijk in de praktijk te brengen, zeker, zoals een der commentatoren opmerkt: als dat moet gebeuren door luitenants die zelf niet steeds mondig kunnen denken en formuleren. Hetgeen echter geen beletsel mag zijn om de stelling te steunen.

Literatuur

Wehrkunde (Zeitschrift für alle Wehrfragen) **19**(1970) (2)..(5).

